



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

### **Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv**

**More, Henry**

**Avdomari, 1660**

Eius Humilitas. Ex ea quæ scripsit Rector relatione. n. 30.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-38320**

ager, cum malo damone eiusque confortibus mihi lucta fuit.) cumque nocte reliqua non cessaret inuidus serpens spectra molestissima obijcere, rursus paulò ante horam quàm cæteris surgendum erat allisus est solo; quàm luctatione imminutis vehementer corporis viribus creditum quidem est administrandæ sanctissimæ Eucharistiæ super sedendum fuisse, nisi ille extenuata extendens brachia & pectori applicans, hanc sibi ultimam fieri gratiam verbis affectuosissimis precatus fuisset, corpus etiam ad fidem faciendam conatus mouere, & linguam ostentare ad glutendum habilem; Pronunciatis igitur ex formula votis Religiosis datum est optato frui & diuino Hospite, in quem cogitatione defixus, cum aliquamdiu quasi sui vix compos hæsisset, sibi deinde redditus, & lumnam pietatem spirantia pauca effatus, corpore ad modestiã composito supremam cum morte ingressus est luctam, quæ cum ad horam fere medium tenuisset, corporis compage soluta, animam placidissimè reddidit Creatori. Defunctum non nostri solùm sed & externi magnam veneratione profecuti sunt, propensum magis ad petendum, quam ad porrigendum auxilium. Qui exitus facile quæ fuerit antea vitæ sanctitas ostendit; faciet tamen ad Dei opt. max. gloriam illustrandam (qui in seruis suis quidquid inest perfectionis operatur) si pauca de gestis eius laudatissimis breuissimè complectar.

XXX. Intellexit optimus Adolefcens virtutis fundamentum locandum esse in sui abiectione; quare vt Religioe Disciplinæ ædificium in solido poneret, in hanc toto pectore incubuit. Fuerat excellenti dotatus ingenio, maturo iudicio, memoriã felicissimã, quæ in Philosophiæ cursu, quem propemodum confecerat, eluxere, literis etiam Græcis & Latinis egregiè excultus, de se tamen rebusque suis tam demissè sentiebat, vt posthabendum se omnibus existimaret, vehementerque laboraret vt rudis & tardus haberetur; si de loco ageretur, nouissimum vel ponet erga aliorum captabat; si de sede, maximè incommodam rapiebat; si quid pro more quotidiano inter Tyrones memoriter repetendum esset ex dictis, aut inter familiaria post mensam colloquia promendum, auscultatoris partes plerumque nisi iussus eligebat, magnaque diligentia tegebat quæ Deus illi concesserat dona. Dicebat forte quidam, "Perluasum habeo, mi frater, Dei famulos è vicinã æternæ felicitatis expectatione plurimum mortis nuncio recreari:)" At ego, inquit, ex ijs non sum,, quapropter quid illis contingat, ignoro; crediderim tamen ita esse vti dicis.) Et certè oris serenitas eo maior quo horæ supremæ erat vicinior fidem facere poterat idem ipsum in se experiri. Fuerat illi semper in votis pro Christo sanguinem in Anglia fundere, & recte finire vitam: Rogatus an ad hoc testandum cuperet circumducto ad collum fune de vita decedere" desiderium, inquit, meum tanti non est vt istud merear. illico tamen vt in se ipse flagello animaduerteret impensè postulauit. Alter (per occasionem Nouitij qui se inter Sodales accularat de vana cogitatione) iussus illius defectus in codicillos referre, dixerat per iocum audiente *Thoma* habete se

Eius Humilitas.  
Ex ea quâ scripsit Rector relatione.

1617. re se in mandatis vt Tyronis alicuius vitam conferberet; Exhorruit æger vehementer, de se id dici suspicatus, atque in lachrymas solutus & gemitus vocari rogat Rectorem, & ita alloquitur: "Non satis nouit R. V. mea quæ fuerit vita in sæculo, quæ in hac ipsa Societate; Meâne vita vt scribatur? Et singultu interrupte sermonem multoquæ fletu vix acquieuit rem narranti, donec commonstrato defectuum collectorum indice adderet Rector, Nè metuas, frater, non est tanti tua vita & virtus, vt operæ pretium sit eam conscribi;) ea voce reddita est menti vultuq; tranquillitas. Reddita dico, quoniam in omni ægritudine nullus vnquam apparuit in Angelico iuvene tristior aspectus, aut verbum signumque quo displicere, ei quidquam argueretur, præterquam si quid ad suam laudem pertineret. Paupertas ei

Paupertas.

fuit carissima, auditusque est sub vitæ finem sæpius dicere, quod quidquid à Deo impetrasset beneficij, id omne commemoratâ Christi paupertate impetrasset. Mendicare ostiatim in delicijs erat, vt adamatæ virtutis effectus. Ne res quidem ad pietatem spectantes, vt sunt imagines, coronæ precatioræ, & similia vsurpabat si essent pretiosæ; adeo vt in nouissima ægritudine cum porrigeretur inauratum Christi Crucifixi simulachrum exolculandum, flagitauerit vulgari & simplici commutari; ex altero enim dicebat se pietatis nullum sensum haurire posse. Dato ad exeundum signo ad vestiarium properabat vbi galeri & pallia reponerentur, & sibi sumebat quod maximè esset tritum ac obsoletum; atque etiam quando infirmo quidpiam condimenti vel cibi operosius parati offerebatur accipiebat inuitus tanquam quod pauperi non conueniret.

Obedientiâ.

Quid deinde de Obedientia dicam, prompta, cæca, demississima? Christum Dominum in omni Superiore adeo sincerè agnoscebat, vt eius omnia dicta factaq; summa Religione veneraretur. Aequales etiam & inferiores in animo ducebat sibi Superiores; salutabat semper prior; de loco decedebat; neminem loquentem interpellare auditus est; in obsequendo alijs & ministrando expeditus & alacer aliorum erga se officia inuitus admittebat, adeo vt collapsis prorsus viribus si opis aliquid à præsentibus esset afferendum affligi videretur; quàm vero exquisita fuerit eius obseruantia erga eum qui infirmis præerat nemo est qui non prædicet.

Oratio.

XXXI. Ad donum venio Orationis quod in ipso ita erat excellens, vt verè dici possit omni in loco orasse & omni tempore, quandoquidem è re qualibet in Dei contemplationem & amorem rapiebatur; Neque tamen non accuratissimè ad domestica ministeria, cum in ijs esset, attendebat; precabatur autem semper flexis genibus nisi aliud à Superiore iniungeretur, & non difficulter impetrabat quod postularet. Peregrinanti cum Socijs duobus accidit vt sub vespèram festi in oppido bene amplo neminem reperirent qui eos hospitio vellet accipere; rogatus est à Sodalibus vt supplèx diuinam opem imploraret, & ecce loci Medicus, qui eos antea aliquoties conspectos præterierat, comiter salutato inuitat domum, mensâ & cubili non sine domesticorum